

Р Е Ш Е Н И Е

№ 693

гр. Перник, 20 октомври, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на петнадесети октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Слава Георгиева

Ивайло Иванов

при секретаря И.И. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Николай Цветков, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 690 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Настоящото производство е във връзка с постановено от ВАС VIII отделение, определение № 10861/16.IX.2014 г., постановено по ад. 11171/14. С това определение, като компетентен да разгледа касационна жалба срещу решение на РС Дупница постановено по н.а.х. дело № 1618/13 е определен касационен състав на Административен съд Перник, поради обективна невъзможност на местно компетентния АС Кюстендил да разгледа спора.

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП София, офис „Кюстендил“ против решение постановено по НАХД № 1618/2013 г. на РС Дупница. Със същото е отменено НП № 25050-F021576/12 г. на директора на ТД на НАП София, офис „Кюстендил“, с което на „Звездарис“ ООД, представлявано от И. Я. на основание чл. 179 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС, във вр. чл. 125, ал. 1 от с.з.

В касационната жалба се навежда довод за незаконосъобразност на съдебното решение, предмет на касационна проверка, който предвид изложеното в нея се свежда до такъв за нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1, във вр. с ал. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Касаторът поддържа, че неправилно въззивният съд е приложил разпоредбата на чл. 28 ЗАНН по причина неприложимостта на този институт с оглед характера на процесното нарушение.

Според касатора ирелевантно се явява посоченото от районния съд, че от нарушението не са настъпили вредоносни последици, тъй като нарушението по чл. 125, ал. 5, във вр. с чл. 125, ал. 1 ЗДДС е формално такова. В този смисъл поведението на нарушителя - неподаване на декларация изпълнява състава на нарушението.

Спорното нарушение е специфично и е насочено срещу установения административноправен режим. На следващо място, обръща внимание, че ответникът по касация е търговец и при осъществяване на дейността си той дължи по -висока грижа. Предвид това и постигане на посочените в чл. 12 ЗАНН цели, касаторът поддържа становище, че правилно и законосъобразно е било санкционирано търговското дружество „Звездарис“ за неизпълнение на задължение към държавата. Предвид изложеното, моли отмяната на решението на РС и постановяването на решение по същество, с което да бъде потвърдено обжалваното НП.

В съдебното заседание касаторът с писмена молба поддържа жалбата. По същество моли нейното уважаване и отмяна на съдебното решение, предмет на касационна проверка.

Ответникът по касационната жалба не взема отношение.

Представителят на окръжна прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба. Предлага решението на РС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд Перник, касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно наказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е възприел изцяло за установени фактическите констатации, описани в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и НП. Съгласно описаното там, при извършена служебна проверка в ТД на НАП - София, в офис "Кюстендил" се установило, че ответникът по касационната жалба като регистрирано по ЗДАС лице, не е спазил законоустановения срок за подаване на справка - декларация по чл. 125, ал.1 ЗДАС в ТД на НАП за отчетен период за м. септември 2012 г.

Справката - декларация по ЗДАС била подадена в ТД на НАП в офиса в Кюстендил на 17 октомври 2012 г. – два дни след срока, до който е следвало да се подаде тази декларация – 14 октомври. За така констатираното нарушение бил съставен АУАН № F021576 от 18 октомври 2012 г. в който нарушението било квалифицирано, като такова по чл. 125, ал. 5, във вр. с чл.125, ал. 1 ЗДАС. Въз основа на акта е издадено и обжалваното наказателно постановление, в което изцяло са възприети констатациите и правните изводи в АУАН. С това НП за извършеното нарушение „Звездарис“ ООД е било санкционирано с налагане на спорната имуществена санкция в размер на 500 лв.

Съдът е установил също така, че процесната декларация е била подадена доброволно от дружеството. Това изпращане е станало преди констатиране на закъснението от ТД на НАП. Не се подкрепя с доказателства възражението във въззивната жалба, че декларацията била подадена по електронен път в срок.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмените доказателства, които се съдържат в административно наказателната преписка и гласни доказателствени средства показанията на актосъставителя в хода на административно наказателното производство.

Въз основа на събраните доказателства, въззивният съд е направил извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Съдът е намерил, че при правилно установена от АНО фактическа обстановка, същият е направил неправилна преценка във връзка с квалификацията на деянието като маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Счел е, че макар да не са изложени конкретни съображения за това в издаденото НП, тази разпоредба не е приложена от АНО, предвид факта, че е издадено НП, с което дружеството е било санкционирано. Въззивният съд е изложил съображения, че нарушението по чл. 125, ал. 1, във вр. с ал. 5 ЗДАС - неподаване в законоустановения срок на справка - декларация за данъчен период 01.09.2012 г. до 30.09.2012 г., е установено по безспорен начин. Приел е, че се касае за закъснение от два дни, като въпросната декларация е била подадена доброволно от дружеството. Счел е, че с подаване на процесната декларация, макар и със закъснение и липсата на начисление и внасяне на дължимия ДДС в срок, задълженото лице не е

препятствало по никакъв начин разчитането си с бюджета, както и не е настъпила никаква вреда за фиска. Подадената с два дни закъснение декларация е с нулева стойност. Тези обстоятелства, преценени в своята съвкупност, и с оглед обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път, както и с оглед липсата на данни за извършени от дружеството други нарушения на фискалната дисциплина, според районния съд, обосновават извод, че в случая е налице маловажен случай на административно нарушение по чл. 125, ал.5, във вр. с чл.125, ал.1 ЗДДС. Изложил е съображения, че в настоящия случай, макар формално да е осъществен състава на административно нарушение, с оглед посочените смекчаващи обстоятелства, деянието разкрива по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, при което положение налагането на имуществена санкция, макар и в минималния предвиден размер, се явява несъразмерно тежка спрямо степента на обществената опасност на деянието и дееца. Въззивният съд е приел, че административният орган е следвало да извърши преценка по смисъла на чл. 28 ЗАНН за наличие на маловажен случай. Позовавайки се на ТР № 1/12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. ОСНК - ВКС, съдът е изложил съображения, че когато констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но АНО орган не ги е приложил, това е основание за отмяна на НП, като в този случай преценката на съда е преценка за законосъобразност. В заключение, след като е намерил, че процесната хипотеза разкрива по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с другите такива нарушения, и очевидно е маловажен случай на нарушение по чл. 125, ал. 5, във вр. с чл.125, ал.1 ЗДДС, въззивният съд е приложил чл. 28 ЗАНН и е отменил спорното НП, като постановено при неправилно приложение на материалния и процесуалния закон.

Постановеното от районния съд съдебно решение е законосъобразно. Не е налице наведеното касационно основание - нарушение на закона. При установената от въззивния съд фактическа обстановка, той е направил правни изводи, които са в съответствие с приложимия закон. Процесуалните права на касатора не са били ограничени и нарушени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Ето защо, касационната жалба е неоснователна. Обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 5 ЗДДС справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124 ЗДДС се подава до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. По силата на чл. 179 ЗДДС, регистрирано по този закон лице, което, като е длъжно, не подаде справка-декларацията по чл. 125, ал. 1 от същия закон, декларацията по чл. 125, ал. 2 от него, отчетните регистри по чл. 124 от него, декларацията по чл. 157, ал. 2 ЗДДС или не ги подаде в предвидените срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и еднолични търговци, в размер от 500,00 до 10000,00 лв.

Както правилно е приел районният съд, в процесната хипотеза формално е осъществен състав на нарушението на чл. 125, ал. 5, във вр. с ал. 1 ЗДДС. В същото време, касационната инстанция намира, че действително е налице маловажен случай, тъй като реално не са засегнати, нито са застрашени защитените чрез нормите на чл. 125 ЗДДС обществени отношения, гарантиращи нормалното функциониране на фискалната система на държавата. Безспорно е установено по делото, че справка-декларация е подадена от данъчния субект, макар със закъснение от два дни. Декларацията е подадена преди органите по приходите да констатират нарушението, от което следва, че задължението е изпълнено доброволно.

Независимо, че административното нарушение, за извършването на което е издадено процесното НП, е формално по своя характер и за неговата съставомерност не е необходимо настъпване на вредни последици, случаят законосъобразно и правилно е преценен от РС като

маловажен. Разпоредбата на чл. 28 ЗАНН не поставя ограничение в приложното си поле, с оглед вида на нарушенията: резултатни или формални. В този смисъл, не може да се обоснове извод, че само поради обстоятелството, че в състава на нарушението не се включва настъпване на общественоопасни последици, извършването на това нарушение не може да бъде квалифицирано като маловажен случай. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения.

Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл. 28 ЗАНН.

Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. В този смисъл касационният съд изцяло споделя изложените в съдебното решение, предмет на проверка, мотиви. Разбирането за обхвата на съдебния контрол е в съответствие и с практиката на Европейския съд по правата на човека по приложението на чл. 6, ал. 1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, според която съдът не може да бъде ограничаван в своята юрисдикция, когато решава правния спор. Съдът не може да бъде обвързан от решението на административен орган и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът изследва и решава всички въпроси, както по фактите, така и по правото, от които зависи изходът на делото. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г., по т.н.д. № 1/2005 г. на ОСНК на Върховния касационен съд.

В настоящия случай, безспорно е установено, че справката-декларация е подадена със закъснение при наличие на обективни предпоставки, обусловили закъснението, че дължимият за периода ДДС е бил внесен в срок и при липса на предходни нарушения от страна на санкционираното лице. Всички тези обстоятелства обосновават извод за маловажност на случая, поради което са налице предпоставки за приложението на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Административнонаказващият орган не е приложил чл. 28 ЗАНН, поради което е издал НП в противоречие със закона. Като е отменил НП на това основание, въззивният съд е постановил законосъобразно и правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения Административен съд Перник - касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение, постановено по НАХД № 1618/2013 г. на РС Дупница от 26.05.2014 г., с което е отменено наказателно постановление НП № 25050-F021576/12 г. на директора на ТД на НАП София, офис „Кюстендил“, с което на „Звездарис“ ООД, представлявано от И.Я. на основание чл. 179 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС, във вр. чл. 125, ал. 1 от същия закон.

Решението е окончателно.

Председател: /п/

Членове: 1./п/

2./п/